

Til bestemmelsen i § 2, stk. 3, bemærkes, at der allerede med hjemmel i tekstanmærkning på finansloven opkræves gebyr for meddelelse af autorisation til udøvelse af sygeplejerskevirksomhed, jfr. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 147 af 30. marts 1978. Det findes imidlertid rigtigt, at opkrævningen af gebyret får hjemmel i den lov, der ivotrigt indeholder regler om sygeplejersker.

Til nr. 3.

Forslagets stk. 1 giver hjemmel for fastsættelse af regler for udøvelse af sygeplejerskevirksomhed her i landet i overensstemmelse med bestemmelserne dels i overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked for sygeplejersker dels i direktiver vedtaget af De europæiske Fællesskaber om sygeplejersker, jfr. de tilsvarende bestemmelser i lægelovens § 3 a, stk. 1 og 2, og tandlægelovens § 3. For så vidt angår de nordiske sygeplejersker indebærer bestemmelsen ingen ændring i forhold til den nuværende retstilstand, jfr. overenskomst af 5. december 1968 om fælles nordisk arbejdsmarked for sygeplejersker, hvorefter dansk autorisation som sygeplejerske meddeles den, som har autorisation som sygeplejerske i et af de andre nordiske lande.

For så vidt angår sygeplejersker, der er statsborgere i et af de øvrige lande, der er medlemmer af De europæiske Fællesskaber, vil der med hjemmel i forslagets stk. 1 i medfør af direktiv 77/452 – i lighed med hvad der er fastsat for læger ved indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 603 af 17. december 1976 – skulle udstedes bestemmelser om: I. meddelelse af autorisation, jfr. direktivets kapitel II og III.

2. udveksling af oplysninger om sanktioner i tilfælde af alvorlige tjenesteforseelser m. v., jfr. direktivets art. 7.
3. udveksling af tjenesteydelser, jfr. direktivets kapitel V, B.
4. etablering af informationskontor, jfr. direktivets art. 15.

Forslagets stk. 2 erstatter § 3 i den gældende lov og omfatter de personer med udenlandsk sygeplejerskeuddannelse, som ikke omfattes af forslagets 1. stk.

Til nr. 4.

Bestemmelserne i den gældende lovs § 4, stk. 1-6, er enslydende med de i § 5 i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse indeholdte regler om fratagelse – og generhvervelse – af autorisationen for læger, tandlæger, jordemødre, sygeplejersker m. v., når bortses fra, at det i sygeplejerskeloven er fastsat, at sager herom starter ved underretten. I lighed med hvad der er fastsat i anden nyere lovgivning om medicinalpersoner, jfr. den i 1976 gennemførte ændring af lægeloven, foreslås det, at der i sygeplejerskelovens § 4, stk. 1, alene henvises til bestemmelserne i centralstyrelsesloven.

Bestemmelserne i stk. 2-4 svarer til gældende lovs § 4, stk. 8.

Til nr. 5.

Den foreslåede § 4 a svarer til f. eks. lægelovens § 3 a, stk. 3, og tandlægelovens § 7. § 4 b erstatter gældende sygeplejerskelovs § 4, stk. 7.